

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Peccato terræ maledictio inducta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

nam DEI geris, vt filius tui Patris, cui amorem debes ac pietatem. Hæc imago, hoc ſignaculum, honorificum eſt, vt ita dicā, ſigma, quo mancipium ſuum notauit: honorem igitur Domino tuo præſta; time eum, vt ſeruus, & omni ſtudio reuerere. Hæc imago ſignum & teſſera eſt tui Imperatoris, cui fidem, cui obedientiam, cui vitam debes. Ad extremum, ſicut vrbium conditores, in medio ciuitatis à ſe extructæ, imaginem ſuam, è marmore, vel ære factam ſolent ponere, vt omnibus eam aſpicientibus conſtet, quis fuerit ædificandæ vrbis author: ſic omnipotens ille Vniuerſi huius architectus, hominem, hoc eſt, imaginem ſuam, in medio mundi à ſe conditi collocauit, vt eam intuentes intelligerent, quiſnam ſit tanti operis fabricator, atque vel hinc diſcerent recto creaturarum vſu, ad principium ſuum, omnia reducere. Talem ergo DEVS hominem, talem homini terram, talem domum, talem ſupelleſtilem dedit. Neque opus eſt alio iudice, quando DEVS fert iudicium. Poſtquam hæc omnia condidit, vidit Deus cuncta, que fecerat, & erant valde bona. Quin neque ipſe primus homo quidquam vidit, quod non laudaret, & ad quod, non exclamaret: Domine Dominus noſter, quàm admirabile eſt nomen tuum in vniuerſa terra? Dominum vocauit, à quo ipſe in terris, dominus factus eſt vniuerſorum; nam quamdiu DEO ſeruiuit, cetera omnia illi quoque ſeruiunt. Poſtquam rebellis factus eſt, quid mirum, ſi ei etiam alia cœperunt rebellare?

Genef. 1. 31.
Pſal. 8. 5.
I.
Pſal. 101. 35.

C A P V T XIII.

An, & , quò peccato, Terra, Planta, Beſtiæ, ante, & poſt peccatum Adami, ſubiectæ vel mutata, hominibus infeſtæ factæ ſint?

 Verere meritò aliquis poſſit, cur Propheta rex dicat: Initio tu Domine, terram fundaſti: & opera manuum tuarum ſunt celi? An non vtrumque initio fundauit? cur id non dicit de vtroque? Nimirum cælum ita manſit, ſicut fuit initio fundatum; terra autem mutauit faciem ſuam, aut mutaffe videri poteſt; poſtquam Adam exul à Paradifo eliminatus, terram mutauit. Initio, cum primus homo juſtus adhuc eſſet, DEVS terram,

Gen. 3. 17.

pro illo, fundauerat omni benedictione plenam. Postquam prauaricatus est, causam Deo dedit, vt terra non maneret talis qualis fuerat initio fundata. Quamobrem dixit ad eum Dominus Quia audisti vocem vxoris tuae, & comedisti de ligno, ex qua, preceperam tibi ne comederes, MALEDICTA TERRA, in opere tuo: in laboribus comedes ex ea, cunctis diebus vita tua, spinas & tribulos germinabit tibi, & comedes herbam terra. In sudore vultus tui vesceris pane, donec reuertaris in terram, de qua sumptus es: quia puluis es, & in puluere reuerteris. Hinc fundi nostri calamitas. Hinc initio tu, Domine,

Gen. 2. 6.

terram fundasti: terram irriguam, quia fons ascendebat à terra irrigans vniuersam superficiem terra; terram floridam, terram omni voluptatis feracem; verbo Paradisum: sed, post hoc initium inobediens homo solum vertit & felicitatem, atque ex loco voluptatis, fecit terram miseria, latomiam laboris, ergastulum calamitatis. Illud initio tam pulchrum viridarium erat ab omnipotente Creatore ita homini concinnatum, vt quacunq; oculo

Iob. 10. 22.

circumferret, meritò exclamaret: *Quam magnificata sunt opera tua, Domine? omnia in sapientia fecisti: impleta est terra possessione tua.*

Psal. 103. 25.

Glebae bonae inimicus homo Zizania superseminauit. Homo, cum in honore esset, non intellexit: comparatus est iumentis insipientibus, & similibus factus est illis. Hinc illi dictum est: *Et comedes herbam terra*

Matth. 13. 25.

ficut & Nabuchodonosori legimus accidisse; quem regijs dapibus

Psal. 43. 13.

assuetum illa sententiâ percussit: *Ecce enim, vt bos comedes.* Hunc relinquant, peccata effectum, hoc fructi, pro seruitute, à diabolo

Gen. 3. 18.

mortales ferunt. Denique stipendia peccati mors.

Dan. 4. 22.

Tradit Theopompus, in colloquio, quod inter Midam Phrygem, & Silenum intercessit, à Sileno etiam hoc narratum fuisse: in Meropum finibus locum esse, & nominari Anostum, (id est, sine reditu, seu vnde non est reditus) similem voragini & hiatus: neque verò tenebris, neq; lumine insignem; sed aërem impendere obscuro quodam rubore permixtum. In eo loco duos fluuios labi, alterum voluptatis, alterum tristitia: & ad vtramq; arbores sitas esse magnitudine platani magna. Quae ad flumen tristitia sunt eiusmodi natura ac potestate fructus producere: si quis in s vescatur, eum tantum eicere lacrymarum, vt per vniuersa vita reliquum tempus fletibus, luctibusq; diffusis, & sic vitam finiat. Alteras verò, quae fluuiio voluptatis agnascuntur, fructum

Rom. 6. 23.

fructum

11.

A lian. lib. 3.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.

ca. 18.